

ΑΠΟ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΤΩΝ BESTSELLER
“ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΑΙΜΑ” ΚΑΙ “ΤΟ ΑΓΚΑΒΙΝΟ ΣΤΕΜΜΑ”

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΑ

ΣΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ

ΠΟΣΑ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΘΥΣΙΑΣΕΙΣ, ΑΡΑΓΕ, ΓΙΑ ΝΑ ΦΤΑΣΕΙΣ
ΣΤΗ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟΤΕΡΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΣΟΥ;

ΤΙΤΛΟΣ: Το μυστικό του λέοντα, στα βήματα του θανάτου και
της αθανασίας

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Θεόφιλος Γιαννόπουλος

ΣΕΙΡΑ: Ελληνική λογοτεχνία

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ - ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Μαριάννα Σωκράτους

ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Εκδόσεις Έξη

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Εκδόσεις Έξη

Copyright © Θεόφιλος Γιαννόπουλος

Copyright © 2025 Εκδόσεις Έξη

ISBN: 978-618-5713-76-8

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν.2121/1993, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται η κατ' οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και γενικώς αναπαραγωγή, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση σε οποιαδήποτε μορφή και εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου χωρίς τη γραπτή άδεια του εκδότη.

Εκδόσεις Έξη

Λουίζης Ριανκούρ 13

11523 Αθήνα

Τηλ.: 211 4111078

www.ekdoseiseksi.gr

email: info@ekdoseiseksi.gr

Θεόφιλος Γιαννόπουλος

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΑ
ΣΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ

Εκδόσεις Έξη

Τζακ
Λονδίνο, βράδυ, σήμερα

Το μαχαίρι που κρατούσε ο Τζακ στη δεξιά του χούφτα έσταζε ακόμη απ' το αίμα της άγνωστης γυναίκας. Μόλις είχε πραγματοποιήσει όσα φαντασιωνόταν και ήταν, όπως πάντα, τελειομανής στη «δουλειά» του. Σκούπισε με το άλλο του χέρι το ιδρωμένο του μέτωπο και ξεκίνησε να περπατά στο έρημο διαμέρισμα. Η εξώπορτα ήταν κλειδωμένη, τα στόρια στα παράθυρα κλειστά και τα φώτα παντού αναμμένα. Όλα ως τώρα είχαν γίνει ήσυχα και με τάξη, και έτσι ήθελε να συνεχίσουν.

Προσπέρασε αρχικά τον σωρό από κρέας και κόκαλα που βρισκόντουσαν στο πάτωμα, φτάνοντας με αδημονία στο κρεβάτι. Δεν πλησίασε άλλο. Κοντοστάθηκε στο ένα μέτρο παρατηρώντας με σαδιστική ευχαρίστηση όσα είχε τακτοποιήσει πάνω στο λευκό σεντόνι. Εκεί είχε τοποθετήσει με εξαιρετική επιδεξιότητα, σαν διπλωμένα ρούχα, το δέρμα του προσώπου, των χεριών, του κορμού και των ποδιών της.

‘Ο,τι απέμεινε, δηλαδή, για να θυμίζει την εξωτερική όψη της γυναίκας.

Χαμογέλασε, δίνοντας συγχρόνως συγχαρητήρια στον εαυτό του. Δεν είχε να προσθέσει καμιά πινελιά σ’ αυτό το έργο τέχνης. Άλλο, βέβαια, που στο ενδιαμέσο αποτίναζε συνεχώς από μέσα του τις ενοχικές φωνές που κατέκριναν τις πράξεις του. Μα ήτανε περαστικές, ανεμικές, εύθραυστες. Έβρισκε πάντα τον τρόπο να τις ξεπατώνει απ’ τη ρίζα, πετώντας τες ύστερα στα σκουπίδια της ψυχής του για καταστροφή και λήθη. Γιατί κανένας μπάσταρδος δεν είχε το δικαίωμα να του πει τι να κάνει! Έπραττε, άλλωστε, αυτό που θεωρούσε σωστό, διατηρώντας τις δικές του αρχές για τη δικαιοσύνη, τη συμπόνια και τη λύτρωση. Άσχετο αν στα μάτια κάποιου παρείσακτου θα έμοιαζε απλά σαν ένας σκατόψυχος δολοφόνος. Μα φτάνει πια με τις σκέψεις. Ήταν ώρα να χαρεί το τρόπαιό του.

Δίχως να χρονοτριβεί, σύρθηκε σε μια άκρη του κρεβατιού και βολεύτηκε πλάι στα υπολείμματα της γυναίκας. Στη συνέχεια έφερε με ανυπομονησία το μαχαίρι κοντά στο στόμα, γλείφοντας με ευχαρίστηση τη ματωμένη λεπίδα. Η γεύση του τού υπενθύμιζε τον λόγο των πράξεών του, ανασταίνοντας δυστυχώς μαζί και τις δικές του απόκρυφες πληγές. Όλες εκείνες που γεννήθηκαν στο μακρινό παρελθόν, μα που ο αντίλαλός τους τον τυραννούσε ακόμη.

Φρόντισε να εξαφανιστούν άρον-άρον απ’ το μυα-

λό του οι εφιαλτικές μνήμες πριν να είναι αργά. Ήξερε πάντα πού οδηγούσε αυτό και το μισούσε. Πήρε μια βαθιά ανάσα και απόλαυσε τις επόμενες στιγμές με τα μάτια κλειστά...

Άγγελος
Θεσσαλονίκη, σήμερα

Είχαν μόλις τακτοποιηθεί στο νέο τους σπίτι με την Αλεξάνδρα, όταν κατέφτασαν τα σοκαριστικά νέα απ' τον αγγελιοφόρο των Φρουρών του Φωτός*. Ο φίλος και κουμπάρος του, Κωνσταντίνος, βρισκόταν στην Εντατική!

Όλα ξεκίνησαν, όταν ο Άγγελος αρνήθηκε να τον ακολουθήσει στη νέα του εξερεύνηση. Αφορούσε τον μυστηριώδη χάρτη που ανακαλύψανε στον ναό της Αγια-Σοφιάς στην Κωνσταντινούπολη. Εκείνον που αναφερόταν αόριστα σε ένα «Μυστικό των Μυστικών», απεικονίζοντας την περιοχή της Αμφίπολης των Σερρών. Τότε ένιωθε πραγματικά εξουθενωμένος απ' όσα προηγήθηκαν στην Πόλη**. Τώρα,

* Μυστική οργάνωση που εδρεύει στην Κωνσταντινούπολη. Ως σκοπό έχει την προστασία της ιστορικής κληρονομιάς της ανθρωπότητας. Ο Άγγελος είναι μέλος της και ο φίλος του, ο βυζαντινολόγος Κωνσταντίνος, κατέχει τη θέση του επικεφαλής.

** Γεγονότα που εκτυλίσσονται στο βιβλίο «Χρυσό Αίμα», Θεόφιλος Γιαννόπουλος, Εκδόσεις ΕΞΗ, 2021.

ωστόσο, θα έδινε τα πάντα για ν' αλλάξει την απόφασή του.

Όλα κυλούσαν ήσυχα, ώσπου τις προάλλες έλαβε στο κινητό του ένα αλλόκοτο μήνυμα από άγνωστο αριθμό. Ήταν μια σειρά τυχαίων συνόλων που απαρτιζόνταν από ελληνικά γράμματα, νούμερα και σημεία στίξης. Αμέσως θυμήθηκε την πρόκληση της αποκρυπτογράφησης που αντιμετώπισαν κάποτε με τον Κωνσταντίνο. Τότε, το πρώτο γράμμα της αλφαβήτου έπρεπε να αντικατασταθεί με το τελευταίο, το δεύτερο με το προτελευταίο και ούτω καθ' εξής, κι αντίστροφα. Φαντάστηκε, λοιπόν, πως και σε αυτό το μήνυμα τα σημεία στίξης και οι αριθμοί θα ακολουθούσαν το ίδιο μοτίβο.

Κάνοντας τις απαραίτητες αντιστοιχίες στο μήνυμα, αποδείχθηκε πως αποστολέας ήταν ο βυζαντινολόγος φίλος του. Έγραφε:

«Έφτασα Ελλάδα. Κρίμα που δεν θα ψάξουμε μαζί για το “Μυστικό των Μυστικών”! Παρ' ότι έγινα επικεφαλής των Φρουρών του Φωτός, εμπιστεύομαι μονάχα εσένα. Έτσι, αγόρασα αυτό το κινητό με τον συγκεκριμένο αριθμό, ώστε να επικοινωνώ μαζί σου. Η άλλη συσκευή, με τον αριθμό που είχα ήδη, ελέγχεται από το αρχηγείο. Σ' εκείνη διαβάζουν κάθε μήνυμα και ακούνε κάθε κλήση μου, γνωρίζοντας ανά πάσα στιγμή πού βρίσκομαι. Λένε ότι το κάνουν για

την ασφάλειά μου, μα ξέρεις πόσο μισώ να με ελέγχουν!

ΥΓ. Μην απαντήσεις στο μήνυμα. Διάγραψε το. Δεν θέλω ο αριθμός να πέσει σε λάθος χέρια. Με τις καλύτερες ευχές, Κ.»

Μόλις το διάβασε ο Άγγελος, πίστεψε πως ο Κωνσταντίνος θα εμφανιζόταν σύντομα στην εξώπορτά του για να γιορτάσουν τη νέα του ανακάλυψη. Ωστόσο, δεν ήταν προετοιμασμένος για τις σημερινές τραγικές εξελίξεις.

Ήταν μόνος στο σπίτι, όταν ακούστηκε το κούδούνι της εξώπορτας. Η Αλεξάνδρα βρισκόταν στη Δημοτική Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης, όπου και εργαζόταν. Απ' το ματάκι της πόρτας είδε έναν άγνωστο μαυρομάλλη άντρα ζωσμένο με μια μαύρη τσάντα. Έμοιαζε να είχε πατήσει τα τριάντα. Είχε το ίδιο ύψος μ' αυτόν και φαινόταν αρκετά γυμνασμένος.

Μισάνοιξε διστακτικά την πόρτα και ο άντρας του συστήθηκε χαμηλόφωνα ως αγγελιοφόρος των Φρουρών του Φωτός. Ονομαζόταν Βαλάντης. Το επόμενο που έκανε ήταν να θερμάνει βιαστικά την αριστερή του παλάμη με αναπτήρα, μέχρι να εμφανιστεί το τατουάζ της οργάνωσής τους*. Μόλις το είδε ο Άγγελος, τον προσκάλεσε μέσα.

* Φωσφορούχο αναγνωριστικό τατουάζ των Φρουρών του Φωτός. Ήταν αόρατο και εμφανιζόταν στην παλάμη του αριστερού χεριού, μονάχα όταν ερχόταν σε επαφή με πηγή θερμότητας.

Ο επισκέπτης κάθισε στον καναπέ του σαλονιού και του τα είπε όλα. Ο Κωνσταντίνος βρισκόταν σε κίνδυνο. Όπως του διηγήθηκε, ο φίλος του κατέφυγε αργά εκθές το βράδυ στη μυστική κρύπτη μιας εκκλησίας. Συγκεκριμένα, βρισκόταν στην κορυφή ενός βουνού στο χωριό Κεφαλάρι της Δράμας. Έφτασε εκεί με τ' αμάξι του και κάλεσε τηλεφωνικά τον Βαλάντη. Μιλούσε με δυσκολία. Του είπε τ' όνομά του, το μέρος που είχε καταφύγει και πως είναι σοβαρά τραυματισμένος.

«Δεν γνωρίζομασταν πιο πριν. Μέχρι που μ' επισκέφθηκε ξαφνικά προχθές στο σπίτι μου», εξήγησε στον Άγγελο. «Συζητήσαμε για θέματα της οργάνωσης και κάπου εκεί μου ζήτησε το τηλεφωνικό μου νούμερο. “Για περίπτωση ανάγκης”, όπως μου είπε, δίκως όμως να μου δώσει το δικό του».

Ο Άγγελος γνώριζε πως ο φίλος του ήταν μεθοδικός. Σίγουρα θα είχε ερευνήσει τα βιογραφικά των μελών της οργάνωσης στην περιοχή και κατά τα φαινόμενα διάλεξε τον Βαλάντη, γιατί έκρινε πως ήταν ο καταλληλότερος να τον βοηθήσει σε μια δύσκολη στιγμή.

Ο Βαλάντης του εξήγησε ότι τον βρήκε σε άθλια κατάσταση. Με την μπλούζα βουτηγμένη στο αίμα και το πρόσωπο κάτωχρο. Ωστόσο, έδειχνε αξιοθαύμαστη διαύγεια στις σκέψεις και στις πράξεις του. Τον όρκισε αρχικά να μην πει πουθενά για τη συνάντησή τους. Έπειτα του ζήτησε να παραδώσει στον

Άγγελο δύο αντικείμενα: ένα χρυσό κέρμα και κάποιο μήνυμα που είχε γράψει ο ίδιος σε χαρτί. Του εξήγησε πού μένει και πώς θα τον βρει.

«Στο πορτ-μπαγκάζ του είχε ένα μπουκαλάκι με βενζίνη», συνέχισε. «Μου έδωσε εντολή να περιλούσω και να κάψω μ' αυτή τη μία από τις δύο τηλεφωνικές του συσκευές, καταστρέφοντας έτσι ολοσχερώς την κάρτα του τηλεφωνικού του αριθμού μαζί με τα δεδομένα της. Έριξα τ' αποκαΐδια στον παρακείμενο γκρεμό, όπου υψωνόταν ένα καμπαναριό. Επίσης, μου είπε να εξαφανίσω όλα τα ίχνη απ' τη φωτιά και τις ρόδες του αυτοκινήτου μου. Στεκόμασταν σε χωματόδρομο κι έτσι μετακίνησα το όχημά μου εκεί που ξεκινούσε η άσφαλτος, κάνοντας ό,τι μου είπε. Το μόνο σημάδι παρουσίας που υπήρχε τώρα εκεί πάνω, ήταν του Κωνσταντίνου. Έπειτα, ενεργοποίησε το άλλο του τηλέφωνο καλώντας στο αρχηγείο. Έφυγα, όταν μ' ενημέρωσε πως θα τον περισυνέλεξαν, μεταφέροντάς τον στη βάση μας, στην Κωνσταντινούπολη».

Ο Άγγελος συμπέρανε πως η συσκευή που κάπκε ήταν εκείνη που επικοινωνήσε μαζί του, αλλά και με τον αγγελιοφόρο. Προφανώς ο φίλος του ήθελε να εξαφανίσει τις συγκεκριμένες αποδείξεις επικοινωνίας.

Ο Βαλάντης έβγαλε απ' την τσάντα του ένα ματωμένο χαρτί κι ένα νόμισμα και τα άφησε στο τραπέζι. Η αποστολή του είχε τελειώσει.

Ο Άγγελος τον ευχαρίστησε και τον ξεπροβόδισε. Μόλις τον άκουσε να ξεμακραίνει, κλείδωσε την πόρτα κι έπειτα κάθισε να διαβάσει το μήνυμα του Κωνσταντίνου. Η καρδιά του χτυπούσε σαν τρελή. Αναγνωρίζοντας αμέσως τη γνωστή κωδικοποίηση, το αποκρυπτογράφησε σ' ένα τετράδιο και διάβασε:

«Ο χάρτης οδηγούσε Αμφίπολη, τύμβο Καστά. Προφητεία Μπάμπα Βάνγκα, αρχαίο μυστικό. Μπήκα βράδυ, είναι αφύλακτο. Μετά τις δύο σφίγγες, είναι η πύλη με τις Καρυάτιδες. Δεξί μάτι αριστερής, είναι κρύπτη με χρυσό νόμισμα -αυτό που έχεις! Στην άλλη Καρυάτιδα, δεξί πόδι, κρυψώνα με πάπυρο γραμμένο στα βυζαντινά. Έγραφε: “Ο δρόμος της αλήθειας περνά απ’ το Ακροάθως” και δίπλα είχε ζωγραφισμένη μία ανοιχτή παλάμη και έναν ισόπλευρο σταυρό».

Του Άγγελου του φάνηκε πολύ παράξενο το γεγονός πως ο φίλος του ανακάλυψε έναν βυζαντινό πάπυρο σε αρχαίο τάφο. Ωστόσο, συνέχισε να διαβάζει με αδημονία:

«Με πυροβόλησε άτομο με κράνος έξω από το μνημείο. Τραυματίστηκα. Μπήκα στ’ αμάξι μου. Είχε μηχανή, την τράκαρα και ξέφυγα. Στη διαδρομή έκαψα τον πάπυρο με αναπτήρα. ΒΡΕΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΩΡΑ!»

Οι τελευταίες λέξεις ήχησαν σαν κραυγή μέσα του. Παρ' όλ' αυτά, ένιωθε μπερδεμένος με τα δεδομένα που είχε στη διάθεσή του. Το βλέμμα του έπεσε τώρα στο χρυσό κέρμα. Η πλευρά που ήταν γυρισμένη προς το μέρος του αποτύπωνε χαραγμένο έναν μεγάλο γύπα. Το γύρισε απ' την άλλη, αντικρίζοντας την προτομή του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Τα μάτια του άνοιξαν διάπλατα από την έκπληξη.

Ποια μυστικά κρύβει, άραγε, η ύπαρξή σου; αναρωτήθηκε.

Όμως, πριν απ' αυτό, επειγόταν να μάθει διακαώς για την κατάσταση του Κωνσταντίνου. Θα ήταν, άραγε, ασφαλές να επικοινωνήσει τηλεφωνικώς με το αρχηγείο τους στην Κωνσταντινούπολη; Μετά απ' την τελευταία τους περιπέτεια εκεί, διατηρούσε σοβαρές επιφυλάξεις για τους πάντες.

Εντέλει, αποφάσισε να καλέσει στο τηλέφωνο του Κωνσταντίνου, προσποιούμενος πως αγνοεί το τι συμβαίνει. Το ηχογραφημένο μήνυμα, ωστόσο, που ακούστηκε, έλεγε πως ο αριθμός δεν ήταν διαθέσιμος. Το πιθανότερο ήταν να είχαν τη συσκευή του στο εργαστήριο των Φρουρών και να ήλεγχαν όλες τις προηγούμενες κλήσεις και τα μηνυματά του.

Αμέσως, έσπευσε να πάρει τηλέφωνο τον αγαπητό του παπα-Σάββα, ένα υψηλόβαθμο μέλος των Φρουρών και μόνιμο κάτοικο της Κωνσταντινούπολης. Ήταν σίγουρος πως θα είχε ήδη μάθει τα πραγματικά νέα και θα είχε τρέξει στο πλευρό του Κωνστα-

ντίνου. Τον κάλεσε, μα η γραμμή έκλεισε μετά από λίγο δίχως να του απαντήσει κανείς. Ξαφνιάστηκε δυσάρεστα.

Το επόμενο μέλος των Φρουρών που σκέφτηκε ν' απευθυνθεί, ήταν ο Αιγύπτιος καθηγητής αρχαιολογίας Αμπντέλ*. Είχε τον αριθμό του, μα τον γνώριζε μονάχα εξ αποστάσεως. Απ' την εκτίμηση που έτρεφε προς το πρόσωπό του ο Κωνσταντίνος. Το μετάνιωσε και ξαναπήρε τον παπα-Σάββα. Αυτή τη φορά του απάντησε με λαχανιασμένη φωνή:

«Τώρα είδα την κλήση σου και μόλις θα επικοινωνούσα μαζί σου, παιδί μου. Υπάρχουν κάποια πολύ δυσάρεστα νέα!» έκανε αλαφιασμένος.

«Γιατί, τι συνέβη;» ρώτησε ο Άγγελος προσπαθώντας ν' ακούγεται φυσιολογικός.

«Ο Κωνσταντίνος μας, Άγγελε, είναι βαριά πληγωμένος! Κρατιέται στη ζωή με μηχανική υποστήριξη. Κατά την έρευνά του στην Αμφίπολη, δέχτηκε αρκετές σφαίρες σ' όλο του το κορμί».

«Μα πώς συνέβη αυτό;» τον διέκοψε δήθεν ταραγμένος από τα απρόσμενα νέα.

«Το μόνο που ξέρω είναι πως πέρασε από πολύωρο χειρουργείο. Οι γιατροί μού είπαν να προσευχηθούμε για κάποιο θαύμα...» αναστέναζε βαριά.

Ο Άγγελος σκέφτηκε πως τελικά ο Κωνσταντίνος

* Πρόκειται για υπαρκτό των Φρουρών του Φωτός που ζει στην Αίγυπτο. Ο τομέας ευθύνης του είναι η ανάλυση DNA του αίματος νέων μελών της οργάνωσης, ώστε να διαπιστωθεί το γενεαλογικό τους δέντρο.

ήταν πράγματι σε τόσο κρίσιμη κατάσταση όσο του μετέφερε ο αγγελιοφόρος. Ωστόσο, θεώρησε φρόνιμο να μην εκμυστηρευθεί στον παπα-Σάββα τα όσα ήξερε για το θέμα. Για το καλό όλων.

«Ποιοι μπορεί να του επιτέθηκαν;» ρώτησε.

«Δεν έχουμε σαφείς πληροφορίες. Ίσως ευθύνονται οι αντίπαλοί μας, το Τάγμα των Μυστικών, ή οπλισμένοι αρχαιοκάπηλοι, ή οποιοσδήποτε άλλος», του αποκρίθηκε. «Ξέρεις πως αν ο Κωνσταντίνος δεν είχε εσένα συντροφιά στις έρευνές του, δεν έπαιρνε μαζί του κανέναν άλλον. Ενεργούσε μόνος, δίχως να δίνει πουθενά αναφορά. Έτσι, όλες οι απαντήσεις στα ερωτήματά μας βρίσκονται τώρα κλειδωμένες στο μυαλό του», συμπλήρωσε απογοητευμένος.

Και εν μέρει, στο ματωμένο χαρτί με το μήνυμα που μου έστειλε..., σκέφτηκε ο Άγγελος.

«Θέλω να μ' ενημερώνεις για κάθε νεότερο», του ζήτησε.

«Μα, δεν θα έρθεις να του σταθείς;» έκανε έκπληκτος εκείνος.

Η απορία του ήταν εύλογη. Μα πώς να του εκμυστηρευθεί για το επιτακτικό «*ΒΡΕΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΩΡΑ!*» που διάβασε στο μήνυμα του Κωνσταντίνου; Πώς να του εξηγήσει πως η αυτοθυσία του φίλου του έδειχνε πως αυτή την αποστολή τη θεωρούσε σημαντικότερη ακόμη κι απ' τη ζωή του;

«Επείγει να τακτοποιήσω πρώτα κάτι», του δήλωσε εντέλει.

«Πόσο πιο σοβαρό μπορεί να είναι αυτό από τον φίλο μας;» επέμεινε εκείνος.

Τον Άγγελο τον κατάπιε η σιωπή. Μια σιωπή που με το ζόρι έπνιγε την αλήθεια που ήθελε τώρα να ουρλιάξει στο ακουστικό...

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΑ

Τι σύνδεση μπορεί να υπάρχει ανάμεσα στο Άγιο Όρος, τους αρχαίους Δελφούς και τη Σφίγγα της Αιγύπτου; Ανάμεσα στον Μέγα Αλέξανδρο, τον θεό Απόλλωνα και τον θεό Ρα;

Μια θρησκευτική σχέση δολοφόνων αναζητά το «Μυστικό των Μυστικών» και δεν διστάζει μπροστά σε τίποτα. Ο βυζαντινολόγος Κωνσταντίνος, επικεφαλής της οργάνωσης των Φρουρών του Φωτός, βρίσκεται στην εντατική. Η ζωή του κρέμεται από μια κλωστή. Στην προσπάθειά του να προστατέψει όσα ανακάλυψε στην Αμφίπολη, πρόλαβε και έστειλε στον φίλο του τον Άγγελο όσα στοιχεία τού ήταν απαραίτητα για να συνεχίσει εκείνος τις έρευνές του.

Έτσι, η αναζήτηση ενός ακόμα αρχαίου μυστικού θα οδηγήσει τους ήρωες στο Άγιο Όρος, στην Κρήτη και στο Κάιρο. Έχοντας στα χέρια τους γρίφους και αποσπάσματα από έναν αρχαίο πάπυρο, θα οδηγηθούν βήμα-βήμα σε συνταρακτικές αποκαλύψεις και θα κληθούν να προστατέψουν και με τη ζωή τους ακόμα τον κόσμο όπως τον γνωρίζουμε μέχρι σήμερα...

